

האם פועל בפרשת אבן הכלל: החוק עשה את שלו - החוק יכול ללכת?

פני כעשרים יום מסר משה אלי-עזובי לשעבר במשרד החוק וע-תה איש-עסקים מצליח בניו-יורק, מידע לכתב הארץ בוושינגטון, דן מרגלית, בדבר השבוע שמחזיק אבא אבן בבנק ניר-יורקי. המידע כלל את מיספר החשבון, ושם הסניף והבנק. מרגלית התליש להעביר את המידע למערכת עתונו בתל-אביב, תחת שיחוקר אותו בעצמו. שבועות אחדים קודם-לכן, כאשר קיבל מרגלית מידע דומה, לגבי חשבון-הבנק של ראש-הממשלה, יצחק רבין, הייתה תגור בתו שונה. הוא השקיע בחקירתו מאמץ רב, ופירסם ברבים את הסיפור שהפיל את יצחק רבין.

קשה לדעת בבירור מדוע נהג באופן שונה בשני המקרים הדומים. מערכת הארץ הטילה את הטיפול בנושא תחילה על כתבה דן זרמי, שהצליח להרגיז את אבא אבן בשאלותיו. אבן פנה להארץ, ודרש שישלחו אליו כתב אחר שעימו "אפשר לדבר". הארץ הטיל את המשמיה על איתן ליפשיץ, כתב העיתון בירושלים. ליפשיץ קבע פגישה עם אבן, שהגיע אליה בחברת מנכ"ל בנק לאומי ארנסט יפת. הבנקאי שלו בישראל, והחל עובד על הסיפור.

במקביל סיפר אליעזר את הסיפור ל-ידידו ועורך-הדין שלו בישראל, אלי ספי-קין מאילת. ספקין הוא חסיד הליכוד, והוא מסר את הסיפור ואת מיספר-החשבון של אליעזר לעיתונאי יחזקאל אדירס מ-ידיעות אחרונות, שגם הוא פעיל בליכוד. אדירס שוחח עם אליעזר טלפונית, שלח אליו את כתב ידיעות אחרונות בניו-יורק, ובמקביל החל לטפל בנושא כתב העיתון בירושלים, צבי סלדר.

גם ליפשיץ וגם סלדר ניסו לקבל באוצר פרטים על הסיפור, שכלל טענה כי אבא אבן מחזיק חשבון ללא רישיון בסניף מיספר 9, ברחוב פינת פינת פארק אוניו, וכי מיספר החשבון הוא 10480034. לשניהם אמר אבן כי בידו עותק של הבקשה שהוגשה בשעתו, על-ידי יפת לאוצר לקב-לת רישיון, אולם אין לו עותק של הרישיון עצמו. עוד הוסיף, כי מי שהיה המפקח על מטבע-נייר באוצר, יוסי כץ ז"ל, אישר לו את הבקשה. האוצר החל מחפש את הרישיון שאבן טען כי קיבל, ובינתיים פנה אבן לעיתונים וניסה לשכנעם שלא לפרסם את הסיפור שהוא, לדבריו, עלילה.

נראה כי לאבא אבן כושר-שיכנוע ניכר, שכן הוא הצהיר בתחילת השבוע שהארץ, ידיעות אחרונות ומעריב שוכנעו, לאחר בירור העובדות, שלא לפרסם דברים העלולים לעורר רושם מוטעה. עורך עיתון אחד אף הורה לכתבו לחדול לעסוק בבירוש, ותחת לחפש חשבונות בחו"ל לתקוף את החוק הבלתי-הגיוני. החוק, שהיה טוב

במדינה

התיישבות

אין זביעה בנביעות

סכנת יובש

מרחפת על מושב נביעות בגלל בעדי-החוק מיפתוריים

"אנחנו מקווים מאד שלא יאלצו אותנו להשתמש בכוח בסיכסוך המים הזה", אמר עופר רוזנפלד, מוזכר מושב נביעות של חוף ים-סוף. "אבל אנחנו נעמוד על כך שקרה-המים החדש לא יהובר, בינתיים ננסה לפתור את הבעייה בדרכים שקטות, למרות שבאופן מזור לא מכבדים את ההסכמים איתנו בקשר לשימוש במים שכאן, בי-מידבר, הם סס-החיים שלנו".

עשרות המישפחות היושבות בנוביעות נאבקות על כל מטר מעוקב של מים, הזורמים אל המשק הצעיר מן הבאר היחידה שבפיתחו של ואדי ואתיר הסמוך. ובפיהם טענות קשות על מישרד-החקלאות ועל המינהל האזרחי של מרחב שלמה, שבראשו עומד ראובן אלוני.

מימון מיפתורי. תחילתו של הסיכסוך ברצון טוב שגילו אנשי המושב כלפי יצחק רוקסה, דייג-הרפתקן המוכר היטב בחופי מפרץ אילת. רוקסה, שהיה בעל תחנת-דיג ליד די-הובב עד לפני שנתיים ובלחץ אנשי המקום סולק משם, קבע את מישכנו ליד מושב נביעות, בשיטחה של בני-השבט הבדואי הגדול, מוינה, שנביעות היא גבול תפוצתו הצפוני.

"לא התנגדנו שיקים גם כאן תחנת דיג", מספר עופר, "אבל נראה שכעת יש לו כוונות אחרות". במקום תחנת-דיג צנועה הקים רוקסה כפר-דייגים ומיסעדת-דגים, והחל מעסיק את הבדואים בשירותו. הוא היה גם לסוחר ומתווך בין הדייגים הבדואים העצמאיים לבין הלקוחות באילת, בשיטה שהעלתה עליו את המתם של בני-המידבר הגאים.

רוקסה הקים בכפר-הדייגים שלו בית-קירור, ולפי ההסכם בינו לבין ראש-השבט, שייך עבדאללה, התירו לו בני-השבט לעבוד בשיטחה המותרת הוכיח ל-אחסן את שללם במקררים הגדולים שהובאו לשטח ללא תמורה.

אך רוקסה לא עמד בדיבורו. הוא החל גובה מן הבדואים תשלום נכבד עבור זכות האחסון. הבדואים חורקים עתה שן, אך הם חסרי-אונים וחסרי יכולת להתלונן, שכן את הסכמיהם אינם נוהגים לכתוב בחושים. העיסוק בדיג עצמאי הפך כבר לרבים מביניהם בלתי-משתלם, מי שהרוויח מכך היה סוחר-הדגים הישראלי הממוחה. "הפרשה לא מצאת חן בעינינו", אמר חבר מושב נביעות, "כי יהיו לה השלכות שליליות גם על היחסים הטובים בינינו לבין שבט המוינה, אבל לא יכולנו לעשות כלום". רוקסה, שלצורך עיסוקי הדיג היה זקוק גם למים שקיבל מן הבאר, לא הסתפק בעסקי הטובים בשדות הדיג של מפרץ אילת, החל אף מתכנן פרויקט-תעלות גדול שיכלול בית-מלון, אשר סביב ההכנות לביצועו נטושה המריבה.

בית-המלון המתוכנן יעלה כ-15 מיליון לירות, והמממנים שומרים על אלמוניותם בעילות רבה מפני ידיעת חברי המשק, אך ראש המינהל האזרחי ראובן אלוני, כבר התגייס במלוא הקיטור לעזרתם של רוקסה והמשקיעים. ותחילה היה צורך לדאוג למקורות-מים עבור הפרויקט ה-גדול.

הפרת החלטה. "לפני שבועיים", מספר עופר, "קמנו בוקר אחד ונדהמנו למראה-עניינו, תוך ימים אחדים, ובלי שהרגשנו, הספיק קבלן להניח שני קילור מטרים של קרמים מן הבאר שלנו לכיוון כפר-הדייגים של רוקסה. הקבלן עבד בי-שירותו של המינהל האזרחי ובאישורו של ראובן אלוני. זה מנוגד לכל ההסכמים איתנו. עצרנו לקבלן את העבודה, בינתיים ללא שימוש באמצעים חריגים".

הרשות נוטל לעצמו ראובן אלוני לנצל את מימי הבאר נראית תמוחה, שכן לפני ימים אחדים פורסמה על-ידי שר-החקלאות, אהרון און, החלטה להוציא את מקורות המים בנביעות מידי המינהל האזרחי ול-העבירם לחברת מקורות. "השר לא עמד בדיבורו", טוענים אנשי נביעות, "וראובן אלוני עושה בשיטה ככל העולה על רוחו" (המשך בעמוד 32)

טוטו

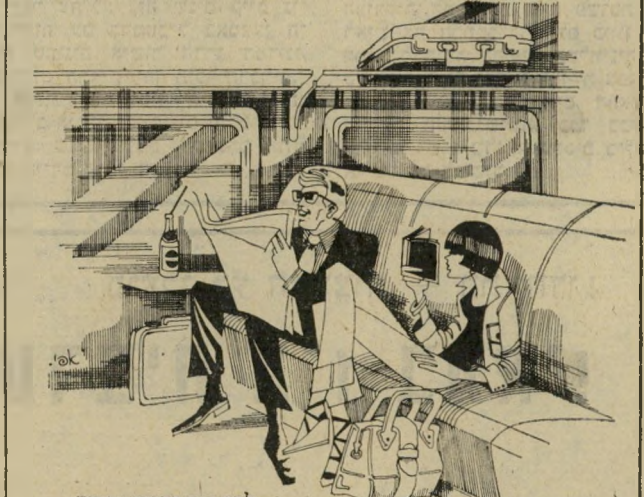
ה שבוע
מינימום הפרס הראשון
650,000 ₪

מינימום כלל הפרסים
1,500,000 ₪

יום ה' - המועד האחרון למשירות הטפסים

עשה לך מנהג קבוע - חלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

להתרווח בכורסא נוחה, ולעלעל בעיתון - או, אם תרצו, לקרוא ספר מענין, וגם לשותת משקה קל. אפשר רק-בנסיעה ברכבת מדוע להתמודד עם בעיות התנועה בכבישים, בנסיעה ברכב הפרטי. כאשר אפשר ברכבת לנסוע, בבטחון בשלוה וגם בחסכון. נצלו את היתרונות שהרכבת מעניקה לכם והתענגו.

רכבת ישראל

גלריה לאכונות תוראל
רח' ז'בוטינסקי 3, תל-אביב, טל. 241628

מציעה: על נשים

בהשתתפות: מנחם גפן
ניצה פלנץ
לאה אבו-צדק

שעות הביקור: יום יום 11.00-15.00, 18.00-21.00